

welke kleuren je het best staan en welke kleding het best past bij je lichaamsbouw, maar veel belangrijker: ze analyseert je persoonlijkheid en deelt je in in een van 35 verschillende stijltypen – een soort moderne archetypen die te maken hebben met kleding – zodat je daarna voor de rest van je leven precies weet wat voor kleren je moet dragen.

Het is pure kledingtherapie. En niemand hoeft het te weten.

Sarah Whittaker (34) woont in de sinds de film bekende Londense wijk Notting Hill, maar ze is opgegroeid in Brussel, waar haar vader voor een internationaal bedrijf werkte. Zelf heeft ze ook een tijdlang in het zakenleven gezeten: ze sleepte onder meer opdrachten binnen voor grote IT-bedrijven; bij de grootste ging het om zo'n twintig miljoen pond. Maar op een dag, u raadt het al, reed ze rond in haar glimmende platte auto en dacht: waar ben ik mee bezig? Ze moest ineens aan een oude liefde denken. „Ik had oorspronkelijk modeontwerpster willen worden, op school maakte ik al mijn eigen kleren. Maar ik was destijds zo nerveus bij mijn modepraktijkexamens dat ik gewoon bevroor, ik kon niets doen. Toen ben ik maar economie en marketing gaan studeren, terwijl ik economie haátte.” Waar ze wel goed in is, en dat is nu ook heel handig: het onderhouden van klantrelaties.

KLEDINGADVIESBUREAU

Sarah stopte met haar baan en begon haar eigen kledingadviesbureau, Inside-

kijkt staat ze helemaal in de Sirene-stand en pakt ze sommige mensen helemaal in. Net een zeeemmerin, net water. Sirenen hebben een heel zachte, sussende, kalmerende aanwezigheid, maar ze ontglippen je volkomen.” En inderdaad: daar hoort elegante kleding bij in zachte, soepelvallende stoffen, met veel beweging en subtiele details.

Sarah kent de sterren natuurlijk niet persoonlijk, en net als een psycholoog heeft ze wel eens moeite met een oordeel of afstand. Dat Hugh Grant een Aristocraat is, was haar snel duidelijk. „Beschaaft, goed opgevoed, altijd een jasje of een goed, degelijk overhemd. Hij draagt zich ook heel koninklijk, in de film *Love Actually* speelt Hugh Grant de premier en dat is heel geloofwaardig.” Maar met Nicole Kidman had ze meer moeite: „Oorspronkelijk had ik voor haar twee of drie stijltypen in mijn hoofd, maar ik kwam er niet uit. Om de een of andere reden kan ze zwart dragen en dat klopt niet met haar kleurenpalet.” Een half jaar voor de film uitkwam, maakte Sarah een notitie: 'Moulin Rouge'. „Ik was toen net in een winkel geweest waar ze allemaal van die kleine rijglaarsjes hadden, en lange rokken met ruches. Het is die ondeugendeheid, ze is zacht en onschuldig, maar daaronder heeft ze ook dat harde, verleidende in zich, net als die meisjes in Parijs. En daarom kan ze zwart dragen. Dus toen *Moulin Rouge* uitkwam, zei ik meteen: ja, dat klopt helemaal! Nicole Kidman is een Parisienne.”

Sarah Whittaker deelt de mens in stijltypen in Foto Alex Macnaughton

Omdat ze al zoveel mensen gezien heeft, heeft ze haar klanten gecategoriseerd voordat die het doorhebben. Ze neemt er weliswaar het liefst de tijd voor – dan voelt een profileringsessie als een kruisning tussen een beroepskeuzetest en een divanconsult bij een psychoanalyticus – maar het kan desnoods ook in tien minuten. „Mannen zijn vaak heel gemakkelijk”, vertelt ze. „Die willen alleen weten wat ze moeten kopen. Ik had laatst twee mannen die allebei vijf-, zesduizend pond in vier uur uitgaven aan kleding die ik had voorgeselecteerd. Drie jassen, vier broeken, vijf overhemden, ik geloof dat een van hen drie pakken heeft gekocht. Analyseer jij me nou maar gewoon, zeggen ze dan, maar ik hoef ze de analyse niet te vertellen. Terwijl ik dat ook leuk vind, en echt belangrijk.”

VAMPKLEREN

Want, is Sarahs filosofie, als je aan de buitenkant al laat zien wie je van binnen bent, kunnen mensen je beter inschatten en veel directer op je reageren. Dat bespaart je de energie die het kost om bepaalde rollen te spelen. Veld vrouwen, bijvoorbeeld, schijnen 's ochtends te beslissen of ze die dag als schoolmeisje of als vamp naar hun werk gaan. Dat soort verkleedpartijen hoeft niet meer als ze bij Sarah geweest zijn, want iemand is een Vamp of niet, en als een schoolmeisje Vampkieren draagt is dat alleen maar verwarrend en ongemakkelijk voor iedereen. De vrouw in kwestie voelt zich onprettig in haar kleding, en de mensen in haar omgeving zien toch wel dat ze geen echte Vamp is maar weten ook even niet wat dan wel. „Zo'n meisje wordt alleen als meer assertief gezien als ze gewoon ontspannen zichzelf kan zijn in plaats van iemand anders. Dat is pas *authority dressing*, je kleden met autoriteit.” Je gaat er ook heel veel van in de spiegel kijken, waarschuwt Sarah, als je je kleedt in kleren die bij je stijltipe passen. „En met plezier, ja.”

Het verschil tussen meisje en vamp heeft veel te maken met de volwassenheid van iemands uitstraling. Het is een van de eerste dingen waar Sarah naar kijkt: een vrouw is om te beginnen 'Meisje', 'Matriarch' of 'Ziener'. „De Meisjes zijn degenen die er op vijftigjarige leeftijd nog uit kunnen zien als tien, bijvoorbeeld Mia Farrow of Audrey Hepburn”, verklaart ze. „Het zijn de feen en de elfjes in de mythologie. Je kunt het vooral aan hun glimlach zien, ze verraden zich door de manier waarop ze lachen en iets in hun ogen. Iets van: kom op, we gaan spelen!” Bij de Matri-

archen is dat vooral de manier waarop ze nu eenmaal volwassen zijn. *They run the world*. En de Zieners, het laatste type, die zijn alwetend en wijs. Alles gezien, alles gedaan. Het zijn *queen bees*, bijenkoninginnen, zoals Grace Jones. Ze organiseren de wereld niet, zoals de Matriarchen; *they run their own world*. Ze leven hoog op een andere planeet, soms zijn ze echt onbenaderbaar.”

Sarah vertelt over haar archetypen alsof het echt bestaande personen zijn, goede bekende van haar, die met zijn allen in het echedeninstituut in Frankrijk wonen waar ook de kilo en de meter worden bewaard, of als Griekse goden op een berg. Er zijn Zieners met wie niemand durft te praten. Er zijn Matriarchen die een landgoed bezitten en graag vissen en jagen. Er zijn Meisjes die stampvoeten in winkels om hun zin te krijgen. Maar er zijn ook heel rustige Meisjes. „Jij bent bijvoorbeeld een Prairie Girl.”

PRAIRIE MEISJE

Daar heb je het dan. Ik ben een Prairie Girl. En wat is dat dan wel voor iemand? Sarah kent ook haar natuurlijk uitstekend, voorsnog beter dan ikzelf. Het blijkt een meisje van een jaar of elf,

Mannen kopen zo voor duizenden euro's kleren met stijladviseur Sarah Whittaker

twalf te zijn, rustig en kalm, meestal met blond haar, in de war geblazen door de wind, want ze is veel buiten. Niet zoals Meg Ryan, die is te wild en jongensachtig – het prairie-meisje is veel vrouwelijker, legt Sarah uit. „Ze heeft iets van de *damsel* in zich, zo'n meisje dat vlak voor de puberteit zit. Nee, ik bedoel niet de *damsel-in-distress* – hoewel de Prairie Girl wel vaak ongevraagd hulp aangeboden krijgt. Een andere cliënt van mij, ook een Prairie, krijgt altijd wat extra vlees als ze naar de slager gaat, terwijl ze een zeer welgestelde dame is. En mensen bewaren ook zakkenvol *tweedehands* kleren voor haar. Maar de *damsel-in-distress* hoort meer bij iemand als Sarah Jessica Parker, een typische Baby Doll: kleine schoentjes en hakjes en jaren-vijftigkleertjes. Als een klein meisje dat zich mooi aankleedt en opmaakt, zo van: oh, kijk naar me!”

En wie zijn dan mijn soortgenoten, bekende Prairies? „Nou, bijvoorbeeld Cameron Diaz. En ook Jodie Foster, Jo-

die, maar wel uit zichzelf mee komt. Ik groei meteen in mijn prairie-meisjeschap. Wat mag ik er voor kleren bij aan? Ook dat weet Sarah precies. „Wat lange rokken, die staan de Prairie goed. Bijvoorbeeld met laarzen eronder, dat is heel Prairie. Of korte rokjes, maar niets te strak.” – „Prairies dragen graag natuurlijke stoffen. Veld laagjes. En het moet zacht zijn, je moet het kunnen aaien. Corduroy, katoen, wol.” – „Alles wat je draagt moet voelen alsof je ermee door de velden kunt rennen. Ja, niet op een modderige dag natuurlijk.”

Klinkt allemaal heel goed. De grootste schok is nog dat ik geen zwarte kleding meer aanmag; dat kan echt niet, „een zwarte wolk op een lichte lentedag”. Tja, zo geformuleerd wil ik dat ook helemaal niet meer. En ik zou gouden sieraden moeten dragen, terwijl ik die niet heb; ik droeg altijd zilver. Maar dat moet ik misschien gewoon tegen mijn man zeggen, dan komt dat vast in orde.

Als ik naar buiten loop, is de wereld mijn Prairie. En dan met name de grote kledingwinkels waar Londen vol mee zit. Aanvankelijk is mijn houding nog erg: „Hallo, ik ben een Prairie-meisje, wat kunt u mij aanraden?”, maar sneller dan mijn creditcard eigenlijk toestaat rijgen zich de chique, duurpapieren tassen met corduroy rokjes, vrolijke breisels en prairie-laarzen aan mijn arm. „Nu begrijp ik dat je die oude kleren zat was”, meldt mijn meewinkelende vriendin opgewekt als ik in nog een passend prairiepakje uit een pashok kom. En mijn man vraagt bij thuiskomst hoe ik zo bruin heb kunnen worden, in de winter in Londen. Want ik zie er zo gezond uit. Of heb ik iets met mijn haar gedaan? Nee, gewoon nieuwe kleren.

En dan wacht er ook nog een volledig uitgeschreven prairie-meisjesprofiel op mij, want een mens moet een goed voorname zelf zien vol te houden. Sarah heeft me drie A4-tjes vol aachtpuntletertjes toegemaïld, met alle denkbare gegevens over wat me het best staat: stoffen, kleuren, modellen, patronen, en bijpassende make-up, tassen en sieraden. Een persoonlijk portret in kleding. En het lijkt. Er staat maar één tegenvallende correctie in op wat ze me in Londen vertelde: goud is weliswaar nog steeds beter dan zilver, maar houten kraaltjes zijn het eigenlijk helemaal, voor de Prairie. Ik geloof dat ik dat maar voor mezelf moet houden.

Meer informatie over Sarah Whittaker en haar diensten via www.insideoutnet.com.uk of telefoon 0044 20 72669898

ARISTOCRAAT: Hugh Grant Foto Reuters

PARISIENNE: Nicole Kidman Foto AP

VAMP: Grace Jones Foto Fashion Wire Daily

PRAIRIE: Cameron Diaz Foto AP

Om de week in Leven &cetera

Albert Verlinde of Maartje Duin over sterren in Holland en Hollywood

Sophie zet door feuilleton over een werkende moeder

Bastiaan Geleijnse of Corine Vloet met hun column